

Друхівська загальноосвітня школа І-ІІІ ступенів

«Герої не вмирають... Просто йдуть...»

*Савчук Н.О.
педагог-організатор*

2019 рік

Мета заходу: *вшанування пам'яті героїв Небесної сотні, виховання патріотизму, національної гордості, любові до України.*

Ведуча: Шановні вчителі, учні! Сьогодні ми зібралися тут, щоб в скорботі схилити низько голови перед пам'яттю людей різного віку, яких було вбито у мирний, цивілізований час ХХІ століття. Тепер ми стали сучасниками ще однієї масової трагедії нашої країни.

Ведуча: Їх назвали Небесною сотнею – українців які загинули у Києві на Майдані, вулицях Грушевського та Інститутській. Гинули за честь, за волю, за право бути народом – джерелом і мірилом влади у власній державі, за країну, в якій не страшно жити і народжувати дітей.

Ведуча: От і сьогоднішній день у нас присвячений цій темі. Скільки пісень, оповідань, віршів складено про дружбу, дитинство і про таке прекрасне слово МИР. А почнемо ми наш виховний захід з Державного Гімну України, який є один з головних державних символів України.

Гімн України

Пісня «Україно, встань з колін»

Виходить дівчина-Україна

Україна: Сторіччями здригався мій народ
Від ярм, від зрад й кривавих
зворушень,
І мову, як духовний ополот,
Втирали в бруд прямисінько у душах
Шевченко вмер. І Лесі вже нема.
Є незалежність. Є уже свобода.
І все одно ще темно від примар.
І все одно щось гірко труїть воду.

У вогні та диму страждають мої міста. Мене
понищено, спалено. А найбільше серце
обливається кров'ю за сотні моїх дочок і
синів, які загинули від куль власної влади.
Ще болять і кровоточать рани, земля
захлинається від крові та сліз матерів, сестер,
побратимів.

Ведуча: 21 листопада 2013 року студенти
Києва вийшли на Майдан Незалежності в
підтримку євроінтеграції за Європейську
Україну!

Ведуча: Спочатку - це була виключно мирна акція молоді з гаслами: «Україна-це Європа», «Ми –вільні» « Ми хочемо в ЄС». Кількість активістів зростала з дня в день.

Ведуча: До кінця доби 21 листопада 2013 року на Євромайдан у столиці збирається понад 1500 чоловік молоді, студентства, киян... З'явилась міліція, посилені загони Беркуту. Із другої половини наступного дня кількість людей зростає, відбулися перші сутички з міліцією та провокаторами. На мітинг виходить до 5 тисяч людей.

Ведуча: Цього ж дня люди вийшли на Євромайдани у Донецьку, Івано-Франківську, Луцьку, Харкові, Хмельницькому, Ужгороді, Вінниці, Кривому Розі, Сумах, Чернівцях.

Ведуча: 24 листопада у Києві пройшла велика хода та мітинг на Майдані Незалежності, в якій взяло участь понад 100 тисяч громадян України.

Ведуча: А що ж було далі... А далі- непідписання Януковичем угоди про асоціацію.

Ведуча: А далі- жорстоке побиття студентів вніч з 24 на 25 листопада.

Ведуча: А далі... А далі- барикади, шини. Революція гідності.

На барикадах

На барикадах вдень, вночі
Палають шини, чорне небо.
Матусю, мамо, не мовчи –
Я теж хвилююся за тебе.

Але, матусю, зрозумій:
Не можу я сидіти вдома,
Коли на вулиці йде бій.
Ми переможемо: вже відомо.

Бо правда, мужність, гідність, честь
На нашій боці, зрозуміла?
Ми всі гуртом, такі, як єсть,
І наша єдність – наша сила.

І зрозумій ти, що за нас
Навіть природа заступилась –
Нам тепло у зимовий час,
Мов з неба благодать спустилась.

А люди, люди в нас які!
Пісні співають, варять кашу
І мріють мужні вояки
Про швидку перемогу нашу.

Ти не соромся, підійди,
Знайомсь: ось це митець Микола.
Він кожен день сюди ходив,
Щоб змалювати все довкола.

Дивись: он там ідуть дівчата,
З піснями, з квітами ідуть.
Вони ідуть за барикади
До тих, хто проти нас встають.

І ти, матусю, не хвилюйся:
Вони не цілитимуть в нас.
Повір, я їх вже не боюся:
Вони прозріють – прийде час.
Ходи зі мною, моя рідна мати,
Бо зараз ми усі потрібні там,
Де треба укріпити барикади,
Щоб відстояти Україну нам

Пісня «Тільки щоб не даремно» 7 кл.

Ведуча. Тим часом Партія регіонів та «Український вибір» на підтримку уряду Януковича звозить людей зі сходу на антимайдан у Маріїнський парк Києва. Під будинком Уряду України відбулися зіткнення міліції та «тітушок» з мітингувальниками. Понад 1000 бійців Беркуту розпочали штурм Євромайдану на Європейській площі із застосуванням сльозогінного газу.

Ведуча: У ніч проти 30 листопада близько четвертої години ранку, коли на Майдані Незалежності залишалося до 400 протестувальників, їх оточили озброєні бійці «Беркуту» та здійснили розгін мирного протесту, застосувавши силу. Були застосовані вибухові пакети. Побитих, поранених протестантів прихистив Михайлівський собор, у якому оперативно розгорнуто медичну службу, операційні блоки.

Ведуча. Збурення в суспільстві наростає. І вже 1 грудня півмільйона обурених діями влади українців зібрались на Всеукраїнське Віче. До них приєдналися європейські дипломати.

Ведуча. Хроніка подальших днів свідчить про ще більше наростання всенародного гніву. 3 грудня відбулось голосування у Верховній Раді України про відставку уряду Миколи Азарова. Проте, за рішенням депутатів, уряд не йде у відставку. 4 грудня Президенти України – Леонід Кравчук, Леонід Кучма та Віктор Ющенко висловили свою солідарність із діями мільйонів українців.

Ведуча. 8 грудня активісти Євромайдану звернулися до українців із закликом прийти на Майдан Незалежності і стати учасником Маршу мільйона. У неділю на Майдан Незалежності в Києві зібралося сотні тисяч людей. Мітинг розпочався всенародною молитвою за Україну "Отче наш"... Здавалося, на весь світ лунав гімн України, що його тоді заспівав весь Майдан.

Після завершення Маршу мітингувальники звели блокпости та барикади в урядовому кварталі Києва.

Ведуча: 11 грудня 2013 року режим Януковича шляхом нічного штурму здійснює чергову спробу ліквідувати Євромайдан, застосовуючи спецпідрозділ «Беркут» та внутрішні війська.

Дзвони Михайлівського Золотоверхого забили тривогу. Зі сцени Майдану, оточеного силовиками, Руслана Лижичко, Юрій Луценко, Віталій Кличко, Святослав Вакарчук закликали киян прийти на допомогу майданівцям.

Ведуча: 19 січня 2014 року у Києві на Народному Віче зібрались десятки тисяч мітингувальників, що висловили своє обурення ухваленню «Законів 16 січня». Поступово мирна акція переросла в жорстке протистояння з міліцією та внутрішніми військами. Беркутівці застосували спецзасоби і, незважаючи на мінусову температуру повітря, водомет.

Ведуча: Події, що відбулися з 19 по 22 січня 2014 року на Майдані, ще називають «Кривава водохреща», або «Вогнехреща». Це була найгарячіша фаза у протистоянні народу і влади.

Ведуча: 22 січня на вулиці Грушевського перші загиблі. Із вогнепальної зброї вбито Сергія Нігояна та Михайло Жизневського, білоруса з Київщини. За

тиждень від ран у лікарнях помирають Роман Сенік зі Львівщини та родом з Волині Олександр Бадера. Вони стали першими в ряд Небесної сотні.

Ведуча: Увесь світ облетіли кадри документальної хроніки, де молодий чоловік у будівельній касці стоїть на барикаді і проникливо, натхненно читає уривок з поеми Т.Г. Шевченка «Кавказ». Це Сергій Нігоян – українець вірменського походження з Дніпропетровщини.

Мелодія для вірша
Вірш «Лист до матері»

Не чекай мене, мамо, додому
Бо додому я вже не прийду.
Не чинив, мамо, зла я нікому,
Захищав лиш країну свою.
Не стріляв у людину я, мамо,
Бо любити ти вчила мене.
Ну, тих, хто у мене поцілів,
Людський осуд уже не мине.
Ти пробач. Що тебе я покинув,
Що поїхав в далеку путь.
Знаю снайпер цілюсь в мене,
А попав в твоє серце і груди.
А хотілося, мамо, так жити,
Я ще зовсім не думав про смерть,
Та я мусив так, рідна, вчинити,
Щоби банді сказати цій – геть!
Та не плач, моя рідна матусю,
Сонце зійде. Ти стань на поріг.
Бог одну тебе з горем не лишить.
А народ не простить їм цей гріх.

Ведуча: Фінальним і найбільш драматичним етапом революції стали події у Києві 18-20 лютого, в ході яких загинуло більше сотні кращих наших синів і дочок. На очах у всього світу влада розстрілювала свій народ.

(монолог дівчини) «...Груди!»

Дівчина. Відкрийте йому Груди...Швидше...Швидше...» Відкрили йому груди, а там рана від кулі. Глибока. Страшна. Господи, ще ж зовсім дитина... Він такий юний. Каска злетіла, волосся русяве розсипалося. Очі голубі, як небо над його головою. Сорочина стала червоною. Ще кликав маму, ще шепотів слова теплі, як кров, що витікала життям з його грудей. Ще питав про весну, чи ж настала вже... А очі, ті голубі очі вже ясніли щасливо – він йшов ангелом до Бога... Не плачте, мамо. Ваш син у Небесній сотні. Йому вже не болять рани. Він прийде, коли Ви спатимете, і розкаже, як любить Вас. Не плачте, мамо. Дайте нам поплакати.... Вже не тече кров із ран Вашого сина. Не пече йому у грудях більше. Вже у сотні своїй

небесній стоїть він на варті. По праву руку від Бога. А по ліву – його побратими - Андрійки, Васильки, Іванки, Назари, Сергійки, Максимки...

Вірш в особах

- Вставай! Нам треба у дорогу!
- Котра година?
- Починається уже зоря...
- Мені щось дурно...
- Біль, смуток, відчай чи тривога?
- Скоріше біль, болить страшенно голова.
- Вставай, бо нас уже чекають!
- Чекай хвилинку...Щось тут не те....
- я трохи не збагну....
- Вставай!
- Не можу!!! Щось коїться не те - я рук та ніг не підведу!!!
- У тебе вчора влучили снарядом,Тебе рознесло на дрібні шматки...
- Що? Не може бути цього!!!
- Вставай! Ми маєм йти!
- Чекай хвилинку... Як це так? Я - мертвий!! Я вже не живий??
- Звичайно, і тебе чекає небо! Кажу ще раз - ми маєм йти!
- Але куди?
- У кращий світ!

- Хіба такий буває?
- Буває!
- Без образ, ганьби, знущань, брехні?!!
- Так, там є усе чого усі так прагнуть та чекають, Там є любов і мир...
- Хіба цього немає на землі?
- А ти як думаєш?
- Не знаю...Але мені здавалося що є!
- Скажу тобі відверто – ні, немає!
- Чому?
- Бо кожен лиш про себе «річ веде»
- І все?
- Не тільки факторів багато, Але оцей один є основний!
- Чини готові все і всіх продати, Аби лиш вигоду отримати собі.
- Вони готові знищити будь-кого, Аби лиш власне крісло зберегти.
- Вони лиш роблять вид, що вірять в Бога, Але у їхніх справах Бога вже

давно нема!

- А як же рідні?

- Ти за них не переймайся! Вони до тебе згодом теж колись прийдуть,

Ну що ж, за мене ти давай тримайся, Тебе в світ гарний, добрий, чистий, поведу...

Ведуча: Злетіли в вись безмовно білі дві пір'їнки -

Їх вітер вище й вище вгору підіймав,

Душа солдата й ангел-охоронець...

От так, напевно, і кінчається земне життя!

Вірш «Скорбота»

На Грушевського – сльози і квіти.

І запалені болем свічки.

Їх приносять дорослі і діти

І скорблять на прапорах стрічки.

Чути плач по всій Україні,

Та в нас горя чужого нема.

Ми вклоняємось кожній родині,

Сім'ям тим, що торкнулась біда.

Плачем разом із матір'ю тою.

Що дитину убив її кат.

Скорбимо за полеглих героїв.

Що лишили сиріт-немовлят.

Ведуча: Кожен із цієї небесної Сотні,

як і ми з вами мали свою сім'ю,

батьків, друзів, захоплення, свої

симпатії і свої невідкладні справи.

Але поклик їхньої душі саме в цей час

призвав їх до боротьби за вільну,

демократичну, чесну Україну.

Ведуча: А скільки дружин

залишилися вдовами, дітей сиротами....

Ведуча:

На коліна стаєм перед тими.

Хто втратив єдине дитя.

В Бога просим опіки над ними.

Ну, а вбивцям – лише каяття.

Не забудемо Сотню героїв.

Душі їхні у небо ідуть.

А з пролітої в Києві крові.

Мальви виростуть і зацвітуть.

Ведуча: Давня лемківська пісня «Пливе кача по тисині» у виконанні гурту «Пікардійська терція» стала тугою, смутком, не офіційним жалобним Гімном

України. Під цей пісенний щем, його багатоголосся тисячі українців прощалися з «Героями Небесної Сотні» і тепер цей твір повів наш народ у пам'ять про тих, хто навечно впав на Майдані за нашу свободу.

«Пливе кача по тисині»

Вірш «Українська революція»

Блакитне небо посіріло,
і дощ ударив у ту ж мить.
У грудях серце заболіло,
по світу новина летить....
У центрі міста, на майдані,
в серці країни, мов в п'їтьмі
навiки душі відлетіли,
там сто героїв полягли.
Грудьми повстали, захищали
нам мирне небо, спів птахів.
І до останнього стояли,
аж поки янгол прилетів.....
Небесна сотня вас навечно
до себе в рай Господь забрав.
Але назавжди залишились
в серцях народу, що повстав.
Борись, Вкраїно, за свободу,
бо кров і сльози пролились.
І пам'ятай своїх героїв,
їх шанувати покляниись.
Залишитись кривавий лютий
в серцях вкраїнських громадян.
Не панувати злу в країні!
Хоч стогне вся земля від ран.....
Вшануй хвилиною мовчання,
Вкраїнцю, тих, що полягли.
Вони за тим злетіли в небо,
щоб в мирі й щасті ми жили.....
Ведуча: Скільки прекрасних людей загинуло на війні, скільки згоріло міст, скільки полів розтоптали гусениці ворожих танків. В кожній родині, в кожному домі пам'ятають тих, хто боронив нашу землю.

Ведуча: Чому цей світ такий жорстокий?

Навіщо нам ота війна?

Страждають діти, гинуть люди,

А скільки знищено майна!

Ведуча: Солдатські душі... Вони очима-зорями дивляться на нас з небес, журавлями пролітають над нами, сумно курличучи в небесній далині.

Давайте хвилиною мовчання вшануємо пам'ять тих людей, які воювали за мир, хто віддав своє життя в ім'я світлого майбутнього.

***(Ведуча запалює свічку).
Хвилина мовчання***

Ведуча: 21 листопада 2014 року президент України Петро Порошенко підписав указ про присвоєння Героям Небесної Сотні звання Героя України.

*Инсценізація казки «Небесна сотня»
(на фоні мелодії)*

- Мамо, чуєш?
- Що,
- А хто нас охороняє?
- Ангели, сину. Ангели? Хто це?
- Небесні охоронці, маленький. Вони бережуть нас від зла, від сліз, від усього поганого.
- Але ж, мамо, хіба поганого не стається?
- Стається,, та тільки ж ангели нас боронять, але не можуть з нами боротися. Коли людина хоче добра, то й лиха з нею не станеться, а як ця людина недобра, то чинить зло. І тоді ангели плачуть.
- А які вони?
- Хто?
- Ангели, мамо.
- Ну, це довга історія, (усміхнулася мама, підбиваючи сину подушку).
- Розкажи.
- І ти ляжеш уже спати?
- Так, мамо.
- Гаразд. Було колись...
- Давно? – перебив
- Та не те, щоб, та уже минуло, - спокійно відповіла мама.
- Не перебивай, бо не розповідатиму.
- Не буду.
- Так от. Була колись одна країна. Та ж така, що прекраснішої від неї не було на цілий світ. З одного боку омивало її ніжне блакитне море, з іншого на сторожі стояли сиві, старі-старі гори, від лютих вітрів її захищали густі ліси, багаті на усілякого звіра, а в серці її пашіли золотом степи. Бурхливі ріки, щедрі врожаї, мудрі люди – така була ця країна. Та сталося лихо. Захопив цю країну володар, та такий злий і жадібний, що не сказати. Його посіпаки обкрадали народ, відбирали

зерно, будинки, усі статки, які чесною працею збирали люди за своє життя. А хто не погоджувався, того хапали і саджали у в'язниці. Хоча й це не найгірше... І зайшло сонце над країною.

- Як це? – запитав

- Так кажуть, коли все навколо стає погано. Ніби, немає просвітку серед лиха.

- Але ж ці люди, вони скинули володаря?

- Зачекай же! Одного дня не сила стала народові терпіти знущання. Повстав він. Аж від моря вже до гір, лісів і степів, здійнялася буря. Страшна вона була, сину.

Божевільний володар дістав гармати і рушниці, його посіпаки, які тоді ще нікого та нічого не боялися, теж узялися до зброї та розбоїв.

- І що?

- Не злякався мужній народ. Беззбройні, та сміливі, виходили люди один на один проти володаревих посіпак. Спочатку поодинці, потім хвилями, і день за днем ці хвили ставали усе нестримнішими, усе сильнішими, поки одного дня людський гнів не змив володаря з його челяддю геть з країни.

- Мамо, а де ж про ангелів?

- Бачиш, сину. Люди, молоді та не дуже, йдучи на бій з темною силою, втрачали життя. Перший упав, другий, третій – їхні серця зупинялися від ворожих куль. Але побачили люди, що герої не вмирають, що, насправді, їхні душі, у світлі, сходять у небо, в золотих, сяючих обладунках, стаючи небесними ангелами, воїнами добра.

Цілий загін ангелів, ціла небесна сотня постала перед райськими ворітьми. І Бог

забрав їх до себе, всіх до одного, героїв з чистими душами, та наказав берегти свій народ, боронити від лихого. З тих пір, синочку, наші ангели-охоронці ось такі, вродливі, сміливі, загартовані у бою воїни. І це вони бережуть нас від усього на світі зла.

- Мамо, а наш тато, він теж ангел?

- Так, сину. І наш тато – ангел.

Найсміливіший ангел... маленький, а ти так на нього схожий.

Ведуча: Хлопчик уже спав, уві сні йдучи посеред райського саду за руку із золотим крилатим воїном. А мама ще довго сиділа над ліжком сина, уже не стримуючи сліз.

Пісня «Небесна сотня» - 9 клас

Ведуча: Минає 5 років від трагічних подій на Майдані. Але на превеликий жаль Небесною Сотнею не закінчився біль і страждання України. Кремлівська влада не хоче бачити єдиною, сильною і головне Європейською нашу державу і тому, вона постачає великий арсенал зброї для сепаратистів на Сході України, щоб порушити територіальну цілісність України.

Ведуча: Захищаючи рідну землю від ворога вони віддають найдорожче – своє життя. І ми сьогодні дуже раді поверненню наших героїв додому живими, проте сильний біль огортає душі за тих, хто загинув.

Дитина. Молюся за Тебе моя Україно,
За кожного батька, за кожного сина,
За кожну матір, за кожну дитину
Я Бога прошу – збережи Україну!
Страшною порою не дай їм загинуть!
Хай наші молитви до Бога полинуть!
Нехай Він злобу у серцях наших спинить!
Молюсь, щоб людина почула людину,
Щоб син пожалів батька іншого сина,
Щоб мирною знову стала країна –
Я Бога прошу – збережи Україну!

Ведуча: Ми закликаємо вас сьогодні згадати у ваших молитвах усіх Героїв, які поклали свої голови за наше майбутнє. Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих. Дасть нам силу та волю, мудрість і насагу для зміцнення власної держави на власній землі.

Ведуча: Наші солдати, якими сьогодні гордиться весь народ, ніколи не дозволять здійснитися путінським планам. Бо в їхніх серцях горить вогонь любові до рідної землі і велика віра в перемогу.

Діти розказують вірші
1. Україна наша мила,
Неозорий щедрий край.
Наче сонечко привітна,
І прекрасна, як розмай.

2. Україно! Рідна мила!
Я – дочка твоя щаслива.
Все, що ти мені дала,
Я віддам тобі сповна.

3. Збережу усе, що маєш,
Ти ж мене іще не знаєш!

Я – твоя дзвінка веснянка,
Україночка-співанка.

4. Співуча моя Україно,
Хай буде щасливим твій шлях,
Хай пісня твоя солов'їна
Лунає, як нині, в віках.

5. Нехай все лихеє минеться,
Щоб знала ти лише добро.
Хай щастям до берега б'ється
Ласкавий і дужий Дніпро.

6. Вставай, Україно, вставай,
Єдною Чорне море й Карпати,
І свій переболений край
Не дай ворогам розламати.

Флешмоб «Заспіваймо пісню за Україну» - 3-А клас

Дівчина – Україна :

Ми є. Були. Ми будемо вічно жити
І прославляти український рід,
З якого всі ми, звідки є ми діти –
України - неньки найдорожчий цвіт.

Ми є. Були. Ми завжди будемо.
Не малороси ми, а нація, народ
Наш гордий дух і волю не прогнути
Ніяким «градам» й армії заброд.

Ми є. Були. І будемо вічно жити,
І з нами Україна – рідний край –
Розквітне в мирі й злагоді велично,
Немов весняний сонячний розмай.

Ведуча. На завершення хочеться сказати : «Люди, бережіть серця свої, щоб не стали каменем! Розбудуйте в душах Божий храм, щоб не повторити великий гріх!»

Ведуча. Нехай кожен з нас долучиться до акції «Білий Журавлик» , який стане даниною тим, хто навічно пішов від нас. Вони повинні жити в нашій пам'яті!
(Учні по черзі чіпляють на «Дерево пам'яті» свого журавлика).

